

Nr 420.

Av herr **Lithander**, om viss ersättning till förre vinhandlanden *Ernst Laurell*.

År 1910 fick f. d. vinhandlanden Ernst Laurell, Mälarhöjden, Stockholm, anställning i Stockholms Vinkompani, Agnegatan, härstädes. Fick sedermera övertaga bolagets affär i Göteborg, där han även fick egna vinhandelsrättigheter med därav följande goda framtidsutsikter.

Efter riksdagsbeslut om partihandelns monopolisering, då alltså den privata vinhandeln fick lov upphöra, blev det givetvis en beklämmande situation för nämnde handlande. Flerfaldiga skrivelser till A. B. Vin- och spritcentralen, Stockholm, om ersättning resulterade endast i att av begärda 30,000 kr. erhöles 4,500 kr.

Vid denna tidpunkt insjuknad i en nervkris blev det ej gott för den sökande att vädja till laga forum, utan togs den magra ersättning, som då bjöds. Någon anställning i Vin- & spritcentralen var under sådana förhållanden ej möjlig att erhålla. Vinhandlare Laurell har tidvis haft arbete med agenturer, som han endast nödtorftigt dragit sig fram på. Hänvändelse till Stockholms-systemet har tidigare ej resulterat i någon anställning. Herr Laurell erhöi 1934 anställning i Vin- & spritcentralens fabrik vid Reymersholm härstädes. Anställningen var av det blygsammaste slaget, nämligen buteljmaskin. Ovan vid kroppsarbete ställdes herr Laurell vid en sköljmaskin, och vid det krävande arbetet att i timmar plocka glas med krav på stor påpasslighet och med en uppdriven takt. Som exempel härpå kan anföras att en sådan maskin tager emot 3,500 glas per timme. Utan klagan utfördes detta arbete och herr Laurell, som var förvissad om att genom fortsatt noggrannhet erhålla bättre arbete, blev emellertid till sin förvåning uppsagd på 14 dagar. Personlig uppvaktning hos såväl styrelsen för Vin- & spritcentralen som finansministern Wigforss resulterade endast i ett beklagande att så skett. En skrivelse till Konungen om ekonomiskt stöd avslogs, enligt finansministern Wigforss' utsago på grund av att medel ej funnos för detta ändamål, utan vore enda utvägen en hemställan till riksdagen.

Med anledning av ovanstående hemställes,

att riksdagen måtte bevilja f. d. vinhandlanden Ernst Laurell, Mälarhöjden, Stockholm, den ersättning för förlorad näring vid vinhandelns monopolisering, som utskottet finner skälig.

Stockholm den 23 januari 1936.

Edvard Lithander.